
Interakcje 2012 : curators' statements

Sztuka i Dokumentacja nr 6, 208-216

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**InterAkcje 2012.
Curators' statements.**

**vy Festiwal Sztuki
iótrków Trybunalski**

Kiedy otrzymaliśmy od Interakcji propozycję współpracy w ramach „Focus On European Live Art”, od razu pomyślałam o młodych, około 35-letnich hiszpańskich artystach, a szczególnie artystkach, działających w różnych częściach Hiszpanii i za granicą.

Wybrałam młodych artystów i artystki, ponieważ problemem hiszpańskich performerów jest izolacja – nie mamy zbyt wielu możliwości pokazywania swojej twórczości za granicą z dwóch ważnych powodów:

Po pierwsze, jako dyktatura byliśmy odizolowani od reszty świata do 1975 roku, co sprawiło, że jesteśmy poza kulturalnym obiegiem, nie tylko w Europie, ale również w świecie, a zatem musimy na nowo odzyskiwać naszą przeszłość i budować relacje z Europą.

Po drugie, idea „wymiany w środowisku europejskim” nie jest w pełni rozumiana przez kulturalne instytucje w naszym kraju, które ciągle uważają, że oznacza to organizację wielkich wystaw i wydarzeń, z udziałem bardzo znanych artystów.

Byłam do tej pory w Piotrkowie Trybunalskim dwa razy – raz jako artystka, drugi raz jako partner projektu „A Space for Live Art” i jestem pewna, że doświadczenie uczestnictwa w Interakcjach to coś bardzo potrzebnego młodym artystom, ponieważ podczas tego festiwalu każdy ma okazję mieszkać i pracować z artystami z całego świata. To bardzo ważne, ponieważ jest to sposób by czegoś się nauczyć oraz by coś zrozumieć, a także by tworzyć więzi z innymi artystami i ich projektami.

Wybrani artyści pochodzą z różnych części kraju, co jest dla nich korzystne, ponieważ nie znają się oni zbyt dobrze i jest to dla nich szansa na wzmocnienie więzi. Także zarówno dla innych artystów jak i publiczności ciekawe będą różne podejścia do sztuki performance reprezentowane przez troje artystów z różnych stron Hiszpanii.

Uczestnictwo artystek w sztuce performance jest znaczące i młode pokolenie nie jest tu wyjątkiem. Mój pierwszy zestaw artystów składał się z trzech kobiet, niestety jedna z nich nie mogła wziąć udziału w festiwalu.

Ana Gesto (Galicja, 1978)

<http://anagesto.blogspot.com.es/>

Performerka i artystka wizualna, uprawia performance, wideo i rzeźbę. W performance poszukuje potencjału jaki stanowi sztuka jako „dokumentacja”. Jej twórczość koncentruje się wokół praktyk społecznych i kulturalnych, używa materiałów o silnie symbolicznym charakterze i znaczeniach. Ważną częścią jej pracy są dźwięki: nagrania swoich interakcji z obiektami, których używa w performance. Artystkę bardziej interesuje proces niż ostateczny rezultat pracy.

Ana Matey (Madрид, 1978)

<http://www.anamatey.com/>

Ana Matey rozpoczęła swoją karierę artystyczną w 2000 roku jako fotografka i w swoich pierwszych pracach wykorzystywała samą siebie jako temat prac, tworząc coś w rodzaju „performance fotograficznych”. W 2006 zaczęła pracować głównie w przestrzeni publicznej i od tej pory łączy performance z fotografią cyfrową i otworkową oraz wideo. W 2008 roku porzuciła materialne medium fotografii na rzecz performance. Nadal tworzy wideo i efemeryczne instalacje.

Andrés Galeano (Cataluña, 1980)

<http://www.andresgaleano.eu/>

Andrés Galeano jest artystą interdyscyplinarnym. Jego głównym medium jest performance. W swojej sztuce świadomie tworzy kompozycje, których elementami są przestrzeń, publiczność, obiekty, akcja, czas oraz jego własne ciało. W ramach performance dowolnie łączy różne języki sztuki i używa siły jaką daje chwila i obecność performerera, tworząc w ten sposób akcje i sytuacje, w których stawia filozoficzne pytania ewokujące poetyckie doświadczenia. Jego dzieła są zwykle site-specific, artysta używa w nich poetyckiej logiki, która często prowadzi do humorystycznych i absurdalnych sytuacji. Mieszka i pracuje w Berlinie.

Nieves Correa

When InterAkcje sent us their proposal about "Focus On European Live Art" my idea was to suggest to them young Spanish artists, around 35 years old, who work in different regions of Spain and even abroad, and with a focus on women.

Young artists were chosen because one of the problem for Spanish performance artists is their isolation as we don't have too many possibilities to show our work abroad for two important reasons:

our isolation as a country under dictatorship until 1975 left us out of the of the cultural circuit, not only in Europe, but also in the world, so we now have to regain our past and our relationship with Europe.

And second because the idea of "interchange in the European environment" is not fully understood in our country by our cultural institutions, that still think that it means organising big exhibitions/events with well know artists.

I have been in Piotrkow Trybunalski twice, first as an artist and second time as a partner of the project "A Space for Live Art" and I am sure that the experience of InterAkcje will be really good for young artists because during InterAkcje one has a possibility to live and work in close contact with other artists from all around the world. This is really important as it is the way to learn and understand as well as the way to create bonds and links with other artists and projects.

The variety of backgrounds of the Spanish artists will be useful because they are unfamiliar to each other and this is an opportunity for them to develop a strong relationship. For the audience and the other invited artists it will be interesting to observe different ways to approach performance art by these three artists who have very different backgrounds.

The contribution of women artists has enriched this genre of art in a significant way and the new generation is no exception. In my first proposition there were three women, however unfortunately for one of them was unable to attend the festival.

Ana Gesto (Galicia, 1978)

<http://anagesto.blogspot.com.es/>

Performance and visual artist, in her work she uses performance art, video and sculpture and her research is about the potential of performance art as a "documentary". She creates her works around social and cultural practices and uses familiar materials with a strong symbolic character and identity. The sound of her interactions with the objects she uses in her performances is a very important part of her work and she is more interested in the process than in the final result.

Ana Matey (Madrid, 1978)

<http://www.anamatey.com/>

Ana Matey started her creative and professional work as a photographer in 2000 and in her first works she herself was the subject of her images creating kinds of "photo-performances". In 2006 she started working mainly in the public space and since then she has combined performance with digital photography, pinhole camera and video.

In 2008 she left the materiality of the photographic medium to plunge into the world of performance art, however not leaving aside video creation and ephemeral installations.

Andrés Galeano (Cataluña, 1980)

<http://www.andresgaleano.eu/>

Andrés Galeano is an interdisciplinary artist whose main medium is performance art. In his artworks, space, audience, objects, actions, time and his body are the elements that consciously compose the work. He freely mixes different art languages within a performance and uses the power of the instant and his presence to create actions and situations that open philosophical questions and poetical experiences. His works are usually site-specific and use a poetical logic that often leads to humorous and absurd situations. He lives and works in Berlin.

Antoine Pickels

Współpraca kuratorska z InterAkcjami

Poproszony przez Gordiana Pieca o zarekomendowanie na InterAkcje artystów reprezentatywnych dla Festiwalu Trouble w Brukseli, wybrałem jednego performerę, który występuje solo, jeden duet (dwóch bliźniaczek) i jedną grupę. Artyści ci nie mogą całkowicie odzwierciedlać tego, co pokazujemy podczas Trouble, ponieważ podczas tego festiwalu prezentujemy różne formy performatywne od teatru do performance z użyciem nowych mediów, różne rodzaje body art i sztuki akcji, jednak każdy z nich występował podczas festiwalu i może zostać ponownie zaproszony. Wybór podyktowany był również rodzajem przestrzeni, jaką dysponują InterAkcje, a także dostępnym budżetem, który dla niektórych artystów, z którymi współpracujemy, jest dość niski.

Branko Milisković jest młodym artystą, który urzeka mnie głębią swojej refleksji i używanych odniesień, chociaż przekształca je w proste akty „bycia”, często wielogodzinne. Lubię w jego akcjach to, jak pracuje używając gry pozorów i przyjmując narcystyczną postawę, odnoszącą się nie tylko do niego samego.

Patricia and Marie-France Martin są bliźniaczkami. Przez lata tworzyły sztukę wokół tego faktu, ale niedawno zaczęły podkreślać to jeszcze bardziej, ponieważ coraz częściej robią performance. Często stosują także gry słów, dlatego ciekawy jestem jak unikną problemu językowego w obcym kraju. Jestem jednak pewien, że odpowiedzą one na specyficzny kontekst miejsca. Inaczej nie potrafią!

RE: to grupa młodych artystów, którzy spotkali się podczas kursu live art i body art w La Cambre Art School w Brukseli. Ponieważ było ich wtedy zbyt wielu, aby tworzyć dobre prace indywidualnie, założyli dynamiczną grupę, co rzadko ma miejsce w sztuce performance i jeszcze rzadziej ogólnie w sztukach wizualnych, w których wspiera się głównie indywidualne „kariery” artystów. Jest to też zagadnienie, które pojawiło się podczas tegorocznej edycji festiwalu Trouble – „grupa i kolektyw”.

Nawet jeśli ci artyści nie mogą reprezentować całego festiwalu, dają wyobrażenie o tym, co nas interesuje: głębia refleksji i jakość pracy, nietypowość, ryzyko oraz radykalizm i spontaniczność charakterystyczna dla młodych artystów. Pokazują oni także, czym jest festiwal Trouble i cała Bruksela jako miejsce multikulturowe i kosmopolityczne, w którym przeciwieństwa spotykają się bez konfliktów. Jeden z artystów pochodzi z Serbii, dwie artystki ze Szwajcarii (jedna mieszka za granicą), grupa natomiast studiowała w Brukseli, ale jej członkowie pochodzą z Francji, Wielkiej Brytanii, Niemiec i Belgii – tak właśnie wymieszana jest scena artystyczna w Brukseli.

Antoine Pickels

Curating for InterAkcje

Asked by Gordian Piec to recommend artists for InterAkcje, that would reflect what we present in the Trouble Festival in Brussels, I chose one individual performer, one couple (of twin sisters) and one collective. They cannot reflect totally what we show in Trouble – which expands from the performative forms of theatre to new media performance, through different kinds of body art and action art, but they all have been a part of the programme before, and they may come back in the future. The choice was also determined by the kind of space available for performances during InterAkcje... and to tell the truth, by the budget available, which is considered low by some artists we work with.

Branko Miliskovic is a quite young artist that impresses me by the depth of his reflexion and references, though they are transformed into quite simple acts of 'being there' – often durational. In his work I like the way he works with appearances, assuming a narcissistic posture that refers to other issues than himself.

Patricia and Marie-France Martin are twin sisters. For years this has been central to their work, and recently has been stressed stronger, since they create performances more and more often – they often play with language – and I am curious to see how they avoid the question of language, in a way, in a country where they can less “play on words”. I’m sure that any way they will “answer” the specific context – they cannot help it!

RE: is a collective of young artists who met during the Live Art and Body Arts course at the La Cambre Art School in Brussels. Because that year they were too numerous to do good individual work, they started a dynamic collective that is rare in performance art and even more in the visual arts in general, on which an individual ‘career’ is supported. This is also one of the themes that came up during this year’s Trouble festival: the group and the collective..

Even if these artists can’t represent everything, they give an idea of what we are interested in: the depth of reflexion and quality of achievement, strangeness and a-typical risky practice, and youth radicalism and spontaneity. They also reflect what Trouble and Brussels are: a quite multicultural and cosmopolitan milieu, where contraries meet joyfully. With one Serbian, two Swiss (one living abroad), and a group of people that actually studied and live in Brussels, but come from France, UK, Germany and Belgium, one gets a good picture of what the Brussels scene often is: a melting pot.

Mara Vujić

City of Women to międzynarodowy, multidyscyplinarny festiwal, podczas którego prezentujemy między innymi sztukę żywą. W ciągu ostatnich siedemnastu lat poświęciliśmy wiele uwagi sztuce performance i live art ponieważ są to formy ekspresji artystycznej, które jeszcze nie rozwinęły się w Słowenii. Co roku program festiwalu przewiduje udział artystów różnych generacji oraz bardzo eksperymentalne projekty, łączące różne dyscypliny sztuki, uwzględniające uczestnictwo publiczności, itd. Wierzymy, że jest to w tej chwili najbardziej żywe i owocne podejście do sztuki.

Sztuka żywa używa strategii „włączania” różnorodnych praktyk i artystów, którzy mogliby w innych dyscyplinach sztuki poczuć się „wykluczeni” ze wszelkiej polityki, kontekstów kuratorskich i debaty krytycznej. Opierając się na estetycznych i politycznych wytycznych City of Women, należy stwierdzić, że festiwal od początku promował i pokazywał sztukę żywą i performance, pomimo braku struktur i możliwości jakiegokolwiek rozwoju refleksji na temat tych dziedzin sztuki w tym regionie. Dla City of Women sztuka performance i sztuka żywa są interesujące ze względu na ich historyczną rolę w rozwoju feminizmu i roli kobiet w świecie sztuki. Sztuka performance, która pojawiła się w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych była przesiąknięta ideami emancypacji społecznej a feministyczne artystki miały na nią fundamentalny wpływ. Sztuka performance pozwala eksplorować miejsce, w którym sztuka styka się z życiem, a także to, co prywatne z tym, co publiczne. Jest idealnym medium dla badania, dekonstruowania i wymyślania na nowo tożsamości kobiecej, ponieważ przekracza kategorie kobiecości znane z kultury mainstreamu. Co więcej, jako nowa forma sztuki, która występuje poza ograniczeniami tradycyjnej przestrzeni sztuki, performance jest medium, dzięki któremu można dokonać zbiorowej i społecznej interwencji w sferę publiczną.

Z tego powodu Live Art Program ma na celu nie tylko wzmocnienie integracji wewnętrznej oraz pozycji sztuki kobiet, ale także prezentację praktyk sztuki żywej w kontekście kultury regionu. Jednym z jego podstawowych celów jest znalezienie odpowiedzi na pytanie dlaczego „sztuka żywa” staje się terminem, który rozszerza swoje znaczenie, staje się coraz częstszą formą ekspresji artystycznej w sztukach wizualnych, performatywnych i sztuce nowych mediów. Zbieżność dyscyplin nie jest przypadkowa, ponieważ ma ona miejsce zarówno na poziomie estetycznym, instytucjonalnym jak i politycznym. Dzięki temu, iż partnerzy z ośmiu organizacji kulturalnych z różnych krajów Europy połączyli się w projekt „A Space for Live Art” i dzięki systematycznemu wsparciu przez unijny program Kultura 2007 – 2013 byliśmy w stanie stworzyć silną sieć. Co ważniejsze, zdobyliśmy wiedzę na temat różnorodnych praktyk artystycznych, warunków i cech charakterystycznych każdego kraju, zachowując kulturową różnorodność „Europy regionów”. Dzięki temu możemy zaprezentować wiele różnych działań, które możemy robić wspólnie, a także planować wiele innych przedsięwzięć.

Na festiwal InterAkcje 2012 zaproponowaliśmy artystów performerów z szerszego regionu (Słowenia, Chorwacja), których performance mają silny kontekst polityczny i społeczny, a którzy zajmują się zagadnieniami skutków wojny, biedą, specyficznymi relacjami między religią a społecznymi aspektami akumulacji kapitału w krajach przechodzących transformację, którzy uruchamiają mechanizm konfrontacji z niewygodnymi pytaniami i uczuciami, nie tylko indywidualnymi, ale także zbiorowymi.

Mara Vujić

City of Women is a trans-disciplinary international festival which, among other things, includes live art projects. We have dedicated a lot of attention to performance and live art in the past seventeen years, because it is an artistic expression that isn't too developed in the Slovenian cultural space. Every year, the festival's performance and live art programme encompasses artists of various generations with projects that have a strong experimental tone, an interest in genre hybridity, participation, etc. We believe it's one of the most vivid and fruitful approaches in art nowadays.

Live art makes use of a strategy to 'include' a diversity of practices and artists that might otherwise find themselves 'excluded' from all kinds of policy and provision and all kinds of curatorial contexts and critical debates. Based on the City of Women's aesthetic and political guidelines, the festival has - from its very beginning - promoted and presented live art and performance practices, although it has had neither possibilities nor structures in the regional context for any ongoing and reflective development of such disciplines. For the City of Women the programming of performance and live art is of great interest because of its historical role which is connected with the development of feminism and the role of women in the art world. Performance art emerging in the 1960s and 1970s was infused with ideas of social emancipation and fundamentally influenced by women artists, interested in feminism. Performance art explored the intersection of art and life, of private and public. It offered an ideal medium for examining, de-constructing or reinventing (female) identity moving beyond attributions of femininity in mainstream culture. Moreover, as a new art form, occurring outside the confines of the traditional art space, performance was a medium for collective and social intervention in the public sphere.

Thus the Live Art Program aims not only at enhancing the integration and positioning of women's art, but also to present live art practices in the broader regional cultural domain. One of its primary objectives is to investigate why live art is becoming an ever-more appropriate term, as well as an ever-more frequent artistic expression or genre designation for artistic productions in visual, performative and new media arts. The convergence of disciplines is also no coincidence, and is transpiring at aesthetic, institutional and policy levels.

Through partnership with eight cultural organizations from different European countries joined in the project "A Space for Live Art" and consequently financial support of the EU Programme 2007 -2013, we were able to establish a strong network. What's more important, we also gained knowledge about the diversity of artistic approaches, conditions and specific characteristics of each country with the aim to preserve the cultural variety of "a Europe of the regions" and in doing so, we can offer a range of activities to be shared by all the partners plus a range of optional activities.

Therefore we suggested to the festival InterAkcje 2012 a program of performances by artists from a broader region (Slovenia, Croatia), who have a strong political and social context, dealing with post-war issues, poverty, specific relations between religion and the social aspects of capital accumulation in the countries in transition, and who trigger a mechanism for confronting disturbing questions and feelings that are not only individual but collective.

